

Kép a szombati szakmai kirándulásról: a bátaapáti nukleáris hulladék-tároló egyik altárolójának bejárata

Helyszíni ismertető a hulladéktároló építéséről

Geofizika füzeteket, és vastappsal köszönték meg a nekik szóló előadásokat. Külön köszönet Konrád Gyula és Várhegyi András kollégának, hogy (a szerző mellett) vállalták az ismeretterjesztés nehéz feladatát.

A vándorgyűlés pénzügyi zárásáról a jelentés az Elnökség asztalára került. Illő azonban, hogy felsoroljuk azokat a támogatóinkat, amelyek pénzügyi vagy tárgyi hozzájárulása lehetővé tette a vándorgyűlés regisztrációs díjának elérhető szinten tartását. Legnagyobb összegű támogatást a MOL Nyrt. adott, jelentős volt az EAGE PACE alapítvány hozzájárulása a költségekhez. A MECSEKÉRC és a MECSEK-

ÖKO Környezetvédelmi Zrt. támogatása nemcsak pénzügyi, hanem logisztikai is volt. Támogatta a vándorgyűlést az SPE magyarországi szervezete, a WildHorse Energy Hungary Kft. és az Exxon Mobil. A konferenciátáska a PetroHungária és a Geomega Kft. hozzájárulását jelentette, a konferenciátáskába helyezett „Magyarország földtani atlasza országjáróknak” című értékes könyv a TXM Olaj- és Gázkutató Kft. ajándéka volt. A csütörtöki ünnepi vacsora alatti szalonzene a Geo-Log Kft. szívésségéből emelte a hangulatot. Végül, de nem utolsó sorban meg kell még említenünk az ELGI hozzájárulását a rendezői háttér biztosításához.

Kakas Kristóf

KIRÁNDULÁS A VÉRTESBE

Mi „Szeniorok” – szám szerint 59-en – szeptember 9-én a Vértes vidékére indultunk tanulmányi kirándulásra. Hasonlóan, mint tavaly, nagyon szép idő volt, és most nem is olyan messze utaztunk, csupán 70 km hosszú volt az út. Jóval 10 óra előtt érkezünk el a tatai tó partjára, ahol a két buszból kiszállva gyönyörködhetünk a táj reggeli szépségében. Tóparti frissítő séta után az egyik vendéglőben kávé és udított kapunk, majd folytattuk utunkat Vértesszőlősrre, az „őseMBER” nyomában.

A középkorban a község királyi szőlőművesek faluja volt, 1459-től a tatai várhoz tartozott, de később a török háborúk idején teljesen elpusztult. 1731-ben Esterházy János gróf a Felvidékről szlovák telepeseket hozatott, akik 1791-ben építették fel templomukat. Sajnos 1879-ben egy nagy tűzvész során a falu 72 háza és a templom is leégett. Az újjáépítéskor a templomot barokk stílusban építették újjá. 1909-től az addig Szőlősnék nevezett község a Vértesszőlős nevet kapta.

A község európai hírnévre tett szert, amikor 1965-ben Vértes László régész és kutatócsoportja az 500000 éves őstelep feltárása közben egy felnőtt ember tarkócsontjára bukkant. A vértesszőlősi előember, a *Homo erectus paleohungaricus* a Samu nevet kapta (mert a lelet feltárásának napja augusztus 21. volt, és a naptárban ez a név szerepel).

Az ásások helyén alakították ki a Magyar Nemzeti Múzeum szabadtéri bemutató helyét. Itt tekinthettük meg mindazt, amit a magyar régészettudomány feltárt a több százezer évvel ezelőtti életből.

Következő úti célunk a majki kamalduli remeteszék volt. Csoportunkat hivatásos vezető tájékoztatta a történelmi hely érdekes múltjáról. Röviden összefoglalva: Majk középkori alapítású, jól ismert település, ún. hiteles hely volt, joga volt okleveleket kiadni és hitelesíteni. A török hódoltság idején elpusztult, majd Esterházy József gróf 1733-ban rendházat és templomot építtetett itt a kamalduli szerzeteseknek. A szerzetesek némasági fogadalmat tettek, amely alól csak évente két alkalommal kaptak feloldozást: egyszer családi látogatáskor és karácsonykor. Minden nap szentmisét mondtak és különböző tudományokkal foglalkoztak. Egymással sem érintkeztek, cellaházaikban magánosan éltek. Két szoba, házi kápolna, konyha és kamra volt a házakban. A nem felszentelt rendtagok feladata volt a szerzetesek ellátása. II. József a rendet eltörölte. A 19. század második felében Esterházy Miklós gróf a hajdani kolostort kastéllá alakította át.

Kifogástalanul jó ebédet a közeli „4 Remetéhez” nevű vendéglőben szolgáltak fel számunkra. Ebéd után tanulmá-

A kirándulás résztvevői, ahogy Vida Zsolt megörökítette őket

A vértesszőlősi templom

A majki Esterházy-kastélyban

nyí kirándulásunk utolsó állomása az oroszlányi Bányászati Múzeum volt, ahol megismerkedhettünk a helyi bányászat történetével, annak kezdetétől a végéig. Az eseményeket színvonalas illusztrációkkal, hitelesen mutatják be. Eredeti állapotában tartották meg a szállítóakna gépházát, aknatornyát, a kapcsolódó kötélpálya-feladó állomást, valamint az „üres” és a „tele oldal” csillepálya rendszerét. A 80 m hosszú látványvágat (bányamakett) és az udvari, szabadtéri kiállítóhely a laikusok számára is testközelbe hozza a szénbányászat fázisait, a bányászok nehéz munkáját.

Tanulmányutunkat befejezve nagyon jó hangulatban, régészeti, történelmi és bányászati ismereteinket bővítve térünk vissza. Köszönettel tartozunk a szervezésért a Szenior Bizottság elnökének, Rezessy Gézának, Hegedűsné Petró Erzsike ügyvezető titkárnak, a Nemesi László vezette Magyar Geofizikuskért Alapítvány anyagi támogatásáért, amely nélkül ez a kirándulás nem jöhetett volna létre. A kirándulás résztvevőiről a csoportképeket ezúttal is Vida Zsolt örökítette meg valamennyiünk és az utókor számára.

Polcz Iván